



**OKRESNÁ PROKURATÚRA BREZNO**  
**Boženy Němcovej 3, 977 31 Brezno**

---

Číslo: 2 Pv 188/15/6603  
EEČ: 2-46-97-2015

Brezno 18.12.2015

**U Z N E S E N I E**

**Trestná vec:** obv. **XXXXX**

**Trestný čin:** Prečin Výtržníctvo podľa § 364 odsek 1 písmeno a Trestného zákona číslo 300/2005 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 1/2014 Zbierky zákonov

**Rozhodol:** prokurátor Okresnej prokuratúry Brezno

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

1. XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX XXXXX, Slovensko

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- Prečin Výtržníctvo podľa § 364 odsek 1 písmeno a Trestného zákona číslo 300/2005 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 1/2014 Zbierky zákonov

na tom skutkovom základe, že:

dňa 30.03.2015 v čase približne o 11.20 h v obci XXXXX na ulici Osloboditeľov č. 21 na parkovisku pred pohostinstvom Bumbaras po predchádzajúcej slovnej hádke fyzicky napadol XXXXX a to takým spôsobom, že ho jeden krát udrel pravou rukou do oblasti tváre, čím obvinený svojím konaním spôsobom poškodenému XXXXX, nar. XXXXX zranenie a to trieštivú zlomeninu nosa pri koreni s vybočením doľava, ktoré objektívne vyžiadalo dobu liečenia v trvaní 16 dní bez obmedzenia v obvyklom spôsobe života.

Postupujem Okresnému úradu Brezno, oddeleniu všeobecnej vnútornej správy

nakoľko výsledky skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide

o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom

## **Odôvodnenie:**

Poverený príslušník OO PZ Pohorelá uznesením sp. zn. ČVS: ORP-278/PH-BR-2015 zo dňa 28.09.2015 po predchádzajúcom začatí trestného stíhania podľa § 206 ods. 1 Tr. por. vzniesol obvinenie XXXXX pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., ktorý sa mal stať na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovej časti predmetného uznesenia.

Predmetné uznesenie o vznesení obvinenia v čase jeho vydania reflektovalo a bolo v súlade so zisteným skutkovým stavom, nakoľko na základe dovtedy vykonaných a zabezpečených dôkazov bolo možné konštatovať vyššiu pravdepodobnosť toho, že skutok sa stal, napĺňa prinajmenšom formálne znaky prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a že sa ho skutočne dopustil XXXXX. Hoci bol postup podľa § 206 ods. 1 Tr. por. dôvodný, zákonný a správny (a z tohto dôvodu bola aj sťažnosť obvineného ako nedôvodná zamietnutá), v krátkom čase po vznesení obvinenia aj v súvislosti so zisteniami z inej súvisiacej trestnej veci vedenej na OO PZ Pohorelá pod ČVS: ORP-251/PH-BR-2015 bolo zrejmé, že aj konanie obvineného XXXXX mohlo byť motivované už dlhodobo zlým vzťahom s poškodeným XXXXX, ktorý vyvrcholil dňa 30.03.2015 ich spoločným incidentom spojeným so vzájomným osočovaním, napádaním a urážkami a ktorý napokon vyústil až do realizácie dvoch trestných vecí, ktorých predmetom bolo protiprávne konanie ako XXXXX, tak aj XXXXX.

Pri svojom rozhodovaní, resp. aktuálnom rozhodnutí som tak bral do úvahy nielen dôkazy a skutočnosti týkajúce sa výlučne tejto trestnej veci, ale aj poznatky z inej trestnej veci, v ktorej je naopak XXXXX poškodeným.

V súvislosti s vlastnými dôkazmi v tejto trestnej veci zabezpečenými po vznesení obvinenia, je potrebné uviesť, že tieto sa oproti stavu pred vznesením obvinenia zásadným spôsobom nezmenili, na druhej strane, niektoré dôkazy, najmä skutočnosti uvádzané svedkami, či znalcom, boli podrobnejšie objasnené a vysvetlené a aj v súvislosti s poznatkami z inej trestnej veci, predstavujú ucelený súhrn dôkazov, ktorý umožňuje vytvoriť si racionálny obraz o celom incidente.

**Obvinený XXXXX** aj v procesnom postavení obvineného vo svojej výpovedi zo dňa 25.11.2015 v podstate zotrval na všetkých rozhodných skutočnostiach, na ktoré poukázal aj vo svojich predchádzajúcich výpovediach (a to aj v inej trestnej veci). To znamená, že aj aktuálne XXXXX uviedol, že v predmetný deň v čase približne o 11.20 h, keď stál na parkovisku pod schodiskom pristúpil k nemu XXXXX so slovami „že ešte raz do mňa zavŕtaš, tak uvidíš“, pričom následne pristúpil k nemu bližšie, v reakcii na čo začal obvinený ustupovať asi 10 m od vozidla smerom k schodisku smerom do nákupného strediska s tým, že obvinený ustupoval chôdzou bokom a približne, keď bol v strede námestia, otočil sa k poškodenému a pocítil kopnutie do ľavého a následne hneď do pravého kolena a následne keď sa pootočil, dostal ešte jeden kopanec do ľavého kolena, pričom si inštinktívne kryl hlavu pravou rukou zohnutou v lakti. Ako ďalej obvinený uviedol, po týchto kopancoch ho začal poškodený napádať aj rukami a tak v obrane reflexívne rozhodil pravou rukou a pravdepodobne zasiahol poškodeného do tváre a to zrejme hánkami ruky, pričom k tvári poškodenému smerovala chrbtová časť jeho pravej ruky. Ako ďalej poškodený uviedol, následne XXXXX išiel za ním až pod schody pohostinstva, no nevyšiel za ním, nakoľko na neho zakričal svedok Kubuš, aby ho nechal tak. Na otázku policajta obvinený uviedol, že nevidel, že by poškodený krvácal, uviedol však, že zranenie, ktoré poškodený utrpel mohlo vzniknúť tak, že naletel na jeho lakeť, ale tiež mohlo vzniknúť tak, že nechtiac rozhodil rukou a trafil poškodeného.

Obdobne aj **poškodený XXXXX** vo svojej výpovedi zo dňa 25.11.2015 zotrval na všetkých rozhodných skutočnostiach, na ktoré poukázal v jeho doterajších výpovediach, na druhej strane jeho aktuálna výpoveď je doplnená aj o niektoré nové skutočnosti. V úvode svojej výpovede poškodený v podstate podrobnejšie popísal konflikt, ktorý mal spoločne s obvineným pár dní pred predmetným incidentom po urbárskej schôdzi. Práve predmetným konfliktom, ktorý sa mal odohrať dňa 28.03.2015, odôvodňuje poškodený skutočnosť, že dňa 30.03.2015 prišiel k XXXXX, ktorého zbadal na parkovisku a s ktorým si chcel vysvetliť práve niektoré skutočnosti týkajúce sa ich predchádzajúceho konfliktu. Poškodený však uviedol, že obvinený nebol ochotný diskutovať a hneď na neho vyštartoval so zvýšeným hlasom a povedal mu, aby išiel s ním a tak sa pohli smerom ku stánkom, ktoré sú v rohu námestia. Keď prešli niekoľko metrov z nenazdania ho poškodený udrel do tváre, čo XXXXX zaskočilo. Poškodený pre vysvetlenie uviedol, že za obvineným kráčal v odstupe asi 10 – 15 m, až sa dostali do priestoru medzi vstupom do Bumarasu a stánky a práve tu sa poškodený znenazdajky otočil a udrel ho do nosa. Sám poškodený však uviedol, že sa nevie vyjadriť k tomu, či bol zásah do nosa zo strany obvineného mierený, alebo sa len zahnal, no zároveň dodal, že obvinený ho na nose aj uškrabol prsteňom a preto aj usudzuje, že ho udrel pravou rukou. Ako ďalej poškodený uviedol, krátko po údere pocítil v hlave tupú bolesť a nahmatal si aj hrčku na nose, ktorú predtým nemal a ktorá vznikla zo zlomenej kosti, tiež cítil, ako mu medzi prsty preteká krv. Poškodený pripustil, že v krátkom čase potom sa za obvineným rozbehol a snažil sa ho dobehnúť, no keďže krvácal, nedostihol ho a tiež započul hlas jeho známeho XXXXX, ktorý zakričal „Jaro čo je, nehaj ho!“. Následne tak poškodený zostal stáť pod schodiskom do nákupného strediska a XXXXX sa mu ponúkol, že ho zoberie na pohotovosť a na políciu, čo však poškodený odmietol a nechal sa odvieť len domov. V súvislosti s predmetným zranením poškodený uviedol, že z nosa krvácal približne hodinu a nedalo sa mu poriadne nič robiť a nakoľko ho hlava bolela niekoľko dní, išiel na vyšetrenie na pohotovosť, kde mu zistili trieštivú zlomeninu nosa. Poškodený dodal, že svedkami predmetného incidentu sú XXXXX a tiež aj krčmár XXXXX. Na otázku policajta poškodený uviedol, že on zostal stáť 3 m pod schodiskom, pričom videl ako XXXXX zastal asi v  $\frac{3}{4}$  schodiska, kde spadol, no následne sa zdvihol a vybehol na terasu. Na otázku splnomocnenca poškodený uviedol, že úderu do jeho tváre nepredchádzal žiadny fyzický konflikt s obvineným a tiež vylúčil, že by z jeho strany došlo k fyzickému útoku na XXXXX.

Rozpory vo výpovediach poškodeného a obvineného sa nepodarilo odstrániť ani konfrontáciou vykonanou dňa 25.11.2015, keď obvinený zotrval na tej skutočnosti, že k zlomenine nosa poškodeného mohlo dôjsť po tom, že naletel na jeho nos, resp. keď v obrane rozhodil pravou rukou. Počas konfrontácie však obvinený uviedol, že on nemal žiadny záujem riešiť situáciu, ktorá medzi nimi vznikla ešte v sobotu na urbárskej schôdzi. Poškodený však zároveň pripustil, že potom ako dostal ranu do nosa od obvineného, na krátky čas sa za ním načiahol, no určite ho neudrel, ani sa ho nedotkol, naopak ihneď na to cúvol možno 2 – 3 m a obvinený sa následne rozbehol preč. Poškodený záverom konfrontácie uviedol, že obvinený musel vidieť ako mu z nosa tečie krv.

Rovnako ako pred vznesením obvinenia, k veci vypovedal aj svedok **XXXXX**, ktorý aj vo svojej aktuálnej výpovedi k veci v podstate uviedol, že v predmetný deň na námestí pred poštou zbadal, že oproti nemu chrbtom stojí nejaký muž, oproti

ktorému stojí XXXXX, ktorého následne tento muž udrel rukou do tváre, pričom tento pohyb svedok opísal ako veľmi rýchly. Svedok následne videl ako sa XXXXX za týmto útočníkom rozbehol a vtedy aj svedok zbadal, že sa jedná o XXXXX, ktorý kričal „Pomoc, bijú ma!“, ale XXXXX ho už nedobiehal a držal si rukou nos, z ktorého mu tiekla krv. Ako ďalej svedok uviedol, následne na XXXXX skríkol, aby XXXXX nechal a ponúkol sa mu, že ho odvezie. Na otázku policajta svedok upresnil, že po vystúpení z auta videl, ako k nemu chrbtom stojí XXXXX, ktorý následne udrel osobu stojacu pred ňou do tváre, pričom úder smeroval od trupu útočníka do tváre poškodeného. Svedok nevidel, že by bol predtým XXXXX akýmkoľvek spôsobom napadnutý. Na druhej strane svedok uviedol, že potom ako poškodený inkasoval úder do nosa, ľavou rukou si chytil nos a pravou rukou sa snažil udrieť XXXXX, čo sa mu však nepodarilo a tak sa za ním rozbehol, no nedobehol ho a tak zostal stáť pod schodiskom. Svedok upresnil, že osoby obvineného a poškodeného videl po dobu asi 30 sekúnd, kým stáli a následne keď sa dali do pohybu, ale to až potom, keď XXXXX udrel XXXXX. Pred samotným úderom ich konaniu pozornosť nevenoval, nakoľko mal za to, že obaja aktéri sa normálne rozprávajú. Na otázku splnomocnenca poškodeného svedok uviedol, že si nemyslí, že XXXXX udrel poškodeného náhodou, že by zakopol alebo len tak sa rozháňal.

Svedok **XXXXX** k veci uviedol, že v predmetný deň zo svojho baru videl, ako po parkovisku bežia v smere od nákupného strediska k autobusovej zastávke XXXXX a za ním XXXXX. Následne sa mu však obaja stratili za tujami, ktoré rastú na múriku a tak viac nevidel. Ako však svedok uviedol, v čase, keď oboch videl, zbadal, že XXXXX mal na tvári krv.

Svedkyňa **XXXXX** vo svojej výpovedi zo dňa 12.08.2015 k veci uviedla, že pred časom išla s jedným známym do obce XXXXX, nakoľko si potrebovala vybrať peniaze z bankomatu. Jej známy vozidlo zaparkoval k schodisku vedúcemu do Bumbarasu, pričom vozidlo bolo zaparkované tak, že prednou časťou smerovalo ku schodisku a ona ostala sedieť ako spolujazdkyňa v aute a telefonovala. V tom čase už bolo vedľa ich vozidla odstavené vozidlo, na ktorom XXXXX vykonával rozvozy obedov. Ako ďalej svedkyňa uviedla, z vozidla videla ako sa XXXXX rozpráva s XXXXXm, pričom po chvíli zbadala, že XXXXX vybehol na schodisko a za ním s odstupom XXXXX, pričom na chvíľu zastali a po krátkej chvíli sa znovu rozbehli. Po nejakom čase sa stretla s XXXXX v nemocnici v Brezne a tam sa ho opýtala, že čo to malo byť vtedy v Polomke, na čo sa jej XXXXX opýtal, že či ona niečo videla. Po nejakom čase ju dokonca XXXXX aj telefonicky oslovil, že či mu dosvedčí predmetnú udalosť z Polomky, na čo mu však svedkyňa uviedla, že ona môže uviesť len to, čo videla. Na otázku policajta svedkyňa zopakovala, že poškodený aj obvinený pobehli dvakrát a mali medzi sebou zjavnú medzeru. Svedkyňa taktiež uviedla, že videla ako XXXXX vybehol až na terasu, avšak určite nevidela, že by ho XXXXX kopol, tiež si nevšimla, že by XXXXX mal viditeľné zranenia a tiež sa nevedela vyjadriť ku skutočnosti, či sa v tom čase v blízkosti miesta nachádzala ešte iná osoba. Na otázku policajta svedkyňa uviedla, že kým nevystúpili na schodisko, poškodený aj obvinený spolu gestikulovali a situácia sa jej nezdala byť vyhrotená. Svedkyňa uviedla, že XXXXX poškodeného XXXXX nedobehol na schodišti, ale naopak obaja zišli zo schodov a XXXXX nasadol rovno do svojho vozidla a odišiel.

Svedok **XXXXX** vo svojej výpovedi zo dňa 04.08.2015 k samotnému incidentu síce nevedel uviesť žiadne rozhodné skutočnosti, uviedol však, že bol svedkom

incidentu medzi obvineným a poškodeným na urbárskej schôdzi dňa 28.03.2015. V tejto súvislosti svedok poukázal na skutočnosť, že na predmetnej urbárskej schôdzi došlo výlučne k jednostrannému slovnému incidentu, kedy začal práve poškodený XXXXX emočne vypätým spôsobom kričať na XXXXX, ktorý však na jeho slovné útoky nereagoval.

Na č. l. 40 - 65 vyš. spisu sa nachádza **znalecký posudok č. 30/2015** vypracovaného znalcom z odvetvia traumatológie XXXXX, ktorého predmetom bol popis a ustálenie zranenia, ktoré poškodený objektívne utrpel, jeho následky na zdraví poškodeného a pravdepodobný mechanizmus vzniku tohto poranenia. Zo záverov predmetného znaleckého posudku vyplýva, že poškodený objektívne utrpel trieštivú zlomeninu nosa s posunom a vybočením doľava s tým, že k zraneniam mohlo dôjsť tak, ako to uvádza poškodený, t. j. úderom rukou s tým, že spôsob zranenia je totožný s objektívnym nálezom. K mechanizmu vzniku zranenia znalec uviedol, že poškodený dostal do nosa spredu a šikmo z boku sprava opakom ruky útočníka, pričom tento sa otáčal v smere zľava doprava a preto má poškodený nos posunutý doľava pri údere pravou rukou. Zároveň však znalec uviedol, že nemožno potvrdiť, ani vyvrátiť skutočnosť, či išlo o úmysel, nakoľko v teoretickej rovine mohlo ísť ako o náhodu, tak ako na to poukazuje obvinený, ale tiež sa mohlo jednať o úder úmyselný. K povahe zranenia znalec uviedol, že sa jedná len o ľahké poranenie s nízkou intenzitou bolesti, ktorá je dobre tolerovaná a nie je nevyhnutné vyhľadať lekársku pomoc ihneď. Znalec zároveň uviedol, že ošetrovanie takéhoto poranenia si vyžaduje repozíciu (napravenie nosa), ktorú však poškodený odmietol. Inak je podľa znalca potrebné len lokálne ošetrovanie kvapkami, masťou do nosa, či liekmi proti bolesti s tým, že funkcia nosa narušená nebola. Čo je však dôležité, v obvyklom spôsobe života podľa znalca obvinený XXXXX nebol, nakoľko utrpel len ľahké poranenie, ktoré si nevyžaduje hospitalizáciu, hoci doba liečby môže v danom prípade objektívne trvať od 14 do 21 dní.

Nakoľko sa v danom prípade ustaloval zistený skutkový stav najmä na základe svedeckých výpovedí, bolo potrebné zaoberať sa aj hodnovernosťou týchto dôkazov. Okrem preverky výpovede svedka Kubuša na mieste samom, poverený príslušník PZ vykonal aj vyšetrovací pokus a to práve na základe verzie poškodeného ako aj obvineného. Zápisnica o vyšetrovacom pokuse zo dňa 18.08.2015 bola následne predložená aj znalcovi MUDr. Rešutíkovi, rovnako ako všetky ďalšie dôkazy zabezpečené v prípravnom konaní po vznesení obvinenia, vrátane fotodokumentácie z vyšetrovacieho pokusu. Vykonaný vyšetrovací pokus totiž neodhalil nepravdivosť ani jednej z verzií skutku podľa poškodeného a obvineného, preto bolo potrebné všetky skutočnosti zistené vyšetrovacím pokusom predložiť znalcovi, ktorý by sa mohol vyjadriť k pravdepodobnosti oboch verzií a to aj v kontexte so všetkými ostatnými zabezpečenými dôkazmi, pričom znalec mohol v súvislosti s týmito dôkazmi s väčšou pravdepodobnosťou ustáliť doposiaľ presne neustálené skutočnosti týkajúce sa mechanizmu vzniku poranení poškodeného, najmä s poukazom na prípadný úmysel obvineného.

Po oboznámení sa s vyššie uvedenými dôkazmi bol znalec **MUDr. Rešutík** vypočutý, pričom vo svojej výpovedi zo dňa 02.12.2015 závery svojho znaleckého posudku doplnil nasledovne. Na otázku policajta znalec uviedol, že mechanizmus vzniku zranenia poškodeného môže zodpovedať útoku rukou – päšťou z otočky, v ďalšej časti svojej výpovede však znalec pripustil, že takéto poranenie mohlo

vzniknúť aj úderom lakťa do nosa s tým, že vektor pôsobiacej sily musel byť totožný s popísaným mechanizmom, to znamená, že útočník musel byť v otočke, alebo poškodený musel naraziť šikmo smerom doprava dopredu. Znalec záverom svojej výpovede opätovne poukázal a pripustil dva spôsoby vzniku predmetného poranenia a to úder päšťou v rotácii a narazenie si nosa na lakeť, to znamená, že ani podrobným znaleckým skúmaním sa nepodarilo s istotou ustáliť mechanizmus vzniku predmetného zranenia poškodeného.

Bližšie tak bolo možné skúmať pravdepodobnejší mechanizmus vzniku predmetného poranenia len na základe svedeckých výpovedí. Hoci sa v danom prípade nejedná o vážnejšie poranenie poškodeného, ktoré by odôvodňovalo kvalifikáciu konania obvineného ako ublíženia na zdraví, zistenie presného mechanizmu vzniku tohto poranenia by mohlo napomôcť objasniť tú skutočnosť, či obvinený konal úmyselne, alebo predmetné zranenie spôsobil poškodenému skutočne len náhodou. Zistenie a objasnenie tejto skutočnosti má potom priamy vplyv aj na posudzovanie závažnosti jeho konania vo vzťahu k prečinu výtržníctva podľa § 364 Tr. zák. Ani svedecké výpovede však v tomto smere nepredstavujú spoľahlivý podklad na vyvodenie záveru, že XXXXX konal skutočne úmyselne, resp. mal v úmysle zasiahnuť rukou, či päšťou tvár obvineného a spôsobiť mu tak zlomeninu nosa. Sám poškodený XXXXX totiž vo svojej aktuálnej výpovedi uviedol, že nevie povedať, či zásah do nosa bol zo strany obvineného mierený, alebo sa len zahnal rukou a nešťastne ho trafil. Mohlo by sa zdať, že isté vysvetlenie, resp. k bližšiemu objasneniu môže napomôcť výpoveď v podstate jediného priameho svedka XXXXX, ktorý vo svojej výpovedi opakovane poukázal na skutočnosť, že zo strany obvineného išlo o rýchle zahnanie sa od svojho trupu smerom do tváre druhej osoby s tým, že menovaný svedok si nemyslí, že sa jednalo o náhodu v zmysle zakopnutia alebo zaháňania sa. V súvislosti s predmetnou výpoveďou svedka je však potrebné poukázať na skutočnosť, že ani na základe týchto skutočností nie je možné s istotou konštatovať úmysel obvineného cielene udrieť poškodeného do oblasti nosa a spôsobiť mu určité zranenie. Nanajvýš je možné vylúčiť predpoklad, že poškodený si mohol aj sám na ruku či lakeť obvineného nabehnúť. Na základe vyššie uvedených dôkazov som teda z právneho hľadiska ustálil, že predmetné zranenie poškodeného vzniklo priamym mechanizmom – úderom rukou do tváre poškodeného z otočky, s istotou sa však nedá potvrdiť, ale ani vyvrátiť skutočnosť, či sa zo strany obvineného jednalo o konanie úmyselné a ciele, alebo sa jednalo skôr o náhodu, kedy sa obvinený reflexívne oháňal.

Vzhľadom na všetky skutočnosti, ktoré sú mi o veci známe však mám skôr za to, že obvinený nekonal v úmysle spôsobiť poškodenému zranenie, resp. nešlo z jeho strany o premyslené napádanie inej osoby, skôr sa mohlo jednať o určitý skrat vyvolaný napätým vzťahom s poškodeným.

Tak ako som na to poukázal aj v uznesení o zamietnutí sťažnosti zo dňa 03.12.2015, skutočnosť, či XXXXX spôsobil poškodenému utrpené zranenie úmyselne, alebo sa jednalo o náhodu, je síce dôležitá, avšak v danom prípade nie rozhodujúca, nakoľko XXXXX bolo vznesené obvinenie pre prečin výtržníctva podľa § 364 Tr. zák., nie pre trestný čin spojený s ublížením na zdraví. Na druhej strane, pokiaľ mám hodnotiť závažnosť konania obvineného aj vo vzťahu k § 364 Tr. zák., v prípade, že by bolo s istotou preukázané, že XXXXX konal s vopred uváženým úmyslom, spôsobiť poškodenému zranenia a to ciele, úderom do oblasti nosa, ako veľmi citlivej a na zranenia náchylnej oblasti tela, nebolo by možné závažnosť jeho konania hodnotiť ako nepatrnú. Ak však zhrniem vyššie uvedené skutočnosti, na základe zabezpečených dôkazov je možné s istotou tvrdiť len toľko, že medzi

poškodeným a obvineným skutočne došlo k drobnému konfliktu, ktorý napokon vyvrcholil nielen v slovnú hádku, ale aj fyzickú potýčku, pri ktorej obaja, teda ako obvinený tak aj poškodený, utrpeli zranenia. Mám však za to, že ani v jednom prípade neboli zranenia spôsobené úmyselne, ale jednalo sa skôr o náhodné, či pudové konanie, resp. o nešťastnú náhodu. Som teda názoru, že obdobne ako v trestnej veci vedenej pod ČVS: ORP-251/PH-BR-2015 by bolo aj v danom prípade nadbytočné a neprimerané hodnotiť konanie obvineného ako trestné, nakoľko mám za to, že aj v danom prípade išlo len o konflikt dvoch starších pánov z jednej obci, ktorý sa zrejme obom vymkol spod kontroly a napokon skončil z každej strany nechcenými poraneniami.

Na druhej strane mám za to, že k určitej prinajmenšom slovnej hádke a drobnej potýčke medzi obvineným a poškodeným skutočne došlo, čo v podstate potvrdzujú obaja aktéri predmetného incidentu. Vzhľadom ku skutočnosti, že takéhoto zjavne nevhodného a protispoločenského konania sa obaja aktéri incidentu dopustili na verejnom priestranstve, teda na námestí obce v čase obeda, jednoznačne je namieste podozrenie zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu. Podozrenie z prečinu výtržníctva podľa § 364 Tr. zák. som vo vzťahu k osobe XXXXX vylúčil, nakoľko sa nepodarilo preukázať také konanie menovaného, ktoré by dosahovalo intenzitu potrebnú pre kvalifikáciu tohto konania ako trestného činu.

Podľa § 10 ods. 2 Tr. por. nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a, je jeho závažnosť nepatrná.

Záverom si obdobne ako v trestnej veci vedenej pod ČVS: ORP-251/PH-BR-2015 dovoľím konštatovať, že aj v danom prípade išlo o incident dvoch v podstate rovesníkov vyššieho veku, ktorí sú obyvateľmi jednej obce a ktorí sa navzájom poznajú dlhé časové obdobie, pričom motívom ich vzájomných nezhôd sú zrejme rozporuplné názory pri správe urbárskeho spoločenstva, resp. obce. Incident, ktorý bol predmetom skráteného vyšetrovania obdobne ako incident, ktorý bol predmetom inej trestnej veci vedenej na OO PZ Pohorelá bol vyvrcholením nedávnych nezhôd poškodeného a obvineného, ktorý sa im obom zrejme už vymkol spod kontroly. Vzhľadom k tej skutočnosti, že následky takéhoto nerozvážneho konania oboch menovaných nie sú z pohľadu trestnoprávneho závažné (obe zranenia, či už poranenie nohy, resp. nosa podľa znalca neobmedzovalo poškodených v obvyklom spôsobe života), teda nenapĺňajú kvalifikačné znaky iného trestného činu, ako prečinu výtržníctva podľa § 364 Tr. zák., rozhodol som sa skutočnosti zistené skráteným vyšetrovaním, ktoré objasňovali okolnosti, za ktorých sa skutok stal, ako aj skutočnosti, ktoré mu predchádzali, vykladať v prospech XXXXX (v inej trestnej veci v prospech XXXXX), aby nedochádzalo k zbytočnej kriminalizácii v podstate bezúhonných občanov, ktorých konanie mohlo byť skratové, ale nie spoločensky nebezpečné.

Z tohto dôvodu som nakoniec pri aplikácii § 10 Tr. por. rozhodol o tom, že konanie XXXXX nie je trestným činom (obdobne bolo rozhodnuté aj vo veci obvineného XXXXX). Avšak vzhľadom ku skutočnosti, že konanie oboch menovaných nemožno vzhľadom k prítomným poraneniam a miestu, kde sa celý incident odohral, prehliadať, resp. zľahčovať a tiež z dôvodu prevencie, bolo potrebné takéto konanie

postúpiť príslušnému priestupkovému orgánu.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať u prokurátora okresnej prokuratúry do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Juraj Kaniansky  
prokurátor